

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

*Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h55' sáng thứ Năm ngày 07/10/2021.*

\*\*\*\*\*

## **NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 666**

### **GIA HÒA VẠN SỰ HƯNG**

Một gia đình muôn hưng vượng thì phải có sự hòa thuận, trên thuận dưới hòa, trên nghiêm dưới kính. Như vậy thì gia đình mới hưng vượng về mọi mặt, không chỉ hưng vượng về tiền tài vật chất mà hưng vượng cả về thuần phong, gia phong mỹ tục.

Trong nhà Phật, Hòa Thượng Hải Hiền là một Lão Tăng không biết chữ. Trước khi mất một vài tháng, Ngài nói: **“Nếu muốn Phật pháp hưng thịnh, chỉ có Tăng khen ngợi Tăng”**. “Tăng” chỉ quý Thầy, chỉ một đoàn thể hòa hợp. Nếu Tăng không khen ngợi Tăng thì Phật pháp không thể trường tồn và hưng vượng. Mỗi người đều có sở trường, chúng ta tán thán sở trường đó. Chúng ta cố gắng không phô bày sở đoản. Đây gọi là **“ẩn ác dương thiện”**, nêu cái tốt, không nêu cái xấu. Gia đình nhỏ của chúng ta cũng phải như vậy, mỗi đối phương đều tiếp nhận phần thiệt thòi về mình thì sự bất hòa sẽ không xảy ra.

Tôi cũng là cư sĩ, là người thế gian. Ngày xưa, tôi tổ chức câu lạc bộ **“Biển Tuệ”**. Các bác trong câu lạc bộ nói: **“Chúng ta lên bờ xuống ruộng thì mới biết thế nào là yêu, thế nào là khổ. Chúng ta trải qua hơn 40 năm trong hoàn cảnh mới biết được đắng cay ngọt bùi chua chát như thế nào”**. Một bác 70 tuổi tâm sự với tôi rằng bác ấy sống với người vợ cả cuộc đời rồi mà vẫn không hiểu vợ của mình vì vợ rất phức tạp. Bác ấy nói với vợ của mình: **“Em ơi, đến bây giờ anh vẫn không biết em là ai”**. Nếu hai bên cùng thấy nhau phức tạp thì mâu thuẫn sẽ chất chồng. Chúng ta biết đối phương phức tạp thì chúng ta tiếp nhận họ, nhường hết cho họ. Các bác ấy giờ này chắc đã mất hết rồi, chỉ còn một cụ bà hơn 80 tuổi vẫn đang sống. Sau khi nói chuyện với tôi, bây giờ cụ cũng đã niệm Phật. Con rể của cụ nghiên cứu đĩa Hòa Thượng và cũng niệm Phật. Ấn tượng mà các bác để lại cho tôi là các bác ấy nghiên cứu rất nhiều pháp, rất nhiều tông phái. Nhưng tôi chỉ học theo một pháp môn. Tôi tổ chức câu lạc bộ đó để mọi người sách tấn nhau tu học. Tôi chỉ một lòng học theo pháp môn Tịnh Độ và chỉ học theo Hòa Thượng Tịnh Không. Các bác tinh thông nhiều pháp nhưng tôi chưa bao giờ đui lý khi nói chuyện với họ.

Hòa Thượng nói: **“Mình tưởng vấn đề ở đối phương, nhưng vấn đề lại ở chính mình. Mình còn không bằng lòng với chính mình, không chấp nhận chính mình thì có thể bằng lòng được với ai, chấp nhận được ai? Khi nào chúng ta không còn chướng ngại thì mọi việc sẽ không còn chướng ngại”**. Thật ra, rõ ràng chướng ngại ở nơi chính mình. Cái thấy của họ là như vậy thì chúng ta không nên áp đặt cái thấy của chúng ta đối với họ. Đây chính là thuận.

Ngài Vĩnh Gia đàm đạo với Ngài Lục Tổ Huệ Năng. Ngài Lục Tổ Huệ Năng nói: “Ngài cũng phân biệt ư?”. Ngài Vĩnh Gia nói: “**Phân biệt diệc phi ý**”. Phân biệt nhưng không phải là ý của mình như vậy, vì chúng sanh phân biệt nên chúng ta phải phân biệt, người khác chấp trước nên chúng ta phải chấp trước. Công phu ở ngay chỗ này. Chúng ta phải biết những Bồ Tát xung quanh ta hàng ngày ra đề thi để khảo nghiệm chúng ta. Tổ Sư dạy chúng ta: “**Xem thấy tất cả chúng sanh là Bồ Tát, chỉ riêng mình là phàm phu**”. Nhưng chúng ta lại tưởng mình là Bồ Tát. Người trí tuệ không có biện luận ra sự thật mà chấp nhận sự thật.

Cho nên muốn gia đình hưng thịnh, đôi bên hòa thuận thì chỉ có biện pháp là khen ngợi lẫn nhau. Tuy khó làm nhưng làm lâu dần cũng quen. Ai cũng có điểm tốt gì đó để được khen. Người xưa nói: “*Cộng rêu mọc trên tường, nhìn lâu ngày cũng đẹp*”. Huống gì một con người biết nói biết cười, làm gì mà không có cái đẹp! Vì chúng ta quá chấp trước nên chúng ta không chấp nhận. Khi nào chúng ta cần chấp trước? Nếu chấp trước thì vì người mà chấp trước, vì người mà chấp nhận. Điều này phải có công phu. Thế gian hay xuất thế gian đều như vậy. Thế gian muốn hòa vui thì trên thuận dưới hòa, vĩnh viễn không nhìn thấy khuyết điểm của đối phương, chỉ thấy ưu điểm của đối phương. Tập khí của chúng ta chỉ nhìn thấy khuyết điểm của đối phương. “*Chúng ta*” ở đây bao gồm cả tôi. Chúng ta tập nhìn ưu điểm của đối phương. Chúng ta phải có tâm hồn thư thái, an vui thì học Phật mới có kết quả. Chúng ta “**chín bỏ làm mười**”, nhận hết phần thiệt thòi về mình. Thật ra chúng ta không thiệt thòi. Chúng ta quá đại khờ nên mới tranh giành hơn thua, thiệt hơn!

Hòa thượng Hải Hiền căn dặn chúng ta: “**Tịnh Độ khen ngợi Thiên Tông, Thiên Tông khen ngợi Mật Tông, Mật Tông khen ngợi Tịnh Độ. Tất cả các pháp mà Phật dạy đều là pháp giải thoát. Nếu chúng ta phỉ báng, chê bai bất cứ một pháp nào thì chúng ta đang phỉ báng Phật, đang chê bai Phật. Ai tu pháp gì, đó là duyên của họ. Họ hỏi về Tịnh Độ thì chúng ta nói về Tịnh Độ. Họ hỏi pháp khác thì chúng ta mời họ đi tìm hiểu ở người khác chứ chúng ta nhất định không chê bai pháp khác**”.

Hòa Thượng nói: “**Gia đình là một tổ chức nền tảng của xã hội. Muốn gia đình hưng thịnh thì phải trên thuận dưới hòa, trên nghiêm dưới kính, gia hòa vạn sự hưng. Nếu người một nhà không hòa thuận, hiềm khích lẫn nhau, bài bác lẫn nhau thì gia đình này suy bại. Người một nhà không thể hòa thuận thì gia đình này không thể hưng vượng. Người xưa thường nói: Gia đình không hòa thuận thì người khác nhìn vào sẽ chê bai xem thường. Người của một nước không hòa thuận thì nước khác nhìn vào sẽ chê bai xem thường**”.

Những ngày gần đây, khắp các nẻo đường Bắc – Trung – Nam, trên đường từ vùng tâm dịch trở về quê, mọi người nhường cơm sẻ áo cho nhau, vô cùng cảm động. Ở miền Tây, các chiến sĩ bộ đội, công an, an ninh phát đồ ăn cho từng người, dặn dò mọi người: “*Mọi người đi từ từ thôi! Chúc mọi người thượng lộ bình an!*”. Đó là những hình ảnh vô cùng ấm lòng, tương trợ thân thiết. Đó là Quân - Thân - Sư. Hình ảnh những người chiến sĩ công an là “**Quân**”. Họ tặng đồ ăn là “**Thân**”. Họ dặn bảo mọi người đi đường cẩn thận, đó là “**Sư**”. Giữa

người lãnh đạo và người bị lãnh đạo không có sự cách biệt, chỉ có sự cung kính và biết ơn. Nhiều hình ảnh đẹp và ý nghĩa thế này thì Covid sẽ mau đi.

Trong một gia đình mà anh em bất hòa, vợ chồng không hòa thuận thì gia đình sẽ ra sao? Tôi đã chứng kiến cảnh mọi người trong một gia đình không hòa thuận, không nhìn mặt nhau. Vậy thì gia đình đó chắc chắn suy bại. Gia đình của tôi, cha chú bác bất hòa, ít qua lại với nhau. Đến thế hệ sau thì con cái không biết mặt nhau. Trên dòng đời rong ruổi, có thể họ gặp nhau, yêu nhau, sau đó mới biết là bà con quá gần. Nếu quá gần, trùng giêng với nhau mà kết hôn thì thế hệ kế tiếp sẽ gặp rắc rối lớn. Việc này hoàn toàn có thể xảy ra. Tôi không biết mặt các con của các anh. Nếu không biết nhau thì nhiều khi đi ra đường, người ta cãi nhau, đánh nhau, yêu nhau rồi mới nhận ra nhau. Đó là tai họa. Người trong gia tộc phải yêu thương, kính nhường lẫn nhau thì thế hệ sau mới yêu thương, kính nhường lẫn nhau.

Hòa thượng nói: **“Chữ HÒA rất quan trọng. Gia đình không có chữ HÒA thì gia đình suy bại. Gia tộc không có chữ HÒA thì gia tộc không hưng vượng. Làng xóm không có chữ HÒA thì làng xóm bất ổn. Thế giới không có chữ HÒA thì chiến tranh loạn lạc. Chữ HÒA đối với nhân sanh vô cùng quan trọng”**.

Tôi có một người em tu hành, có đạo tràng nhưng một năm không gọi điện hỏi Mẹ, không quan tâm Mẹ sống ra sao. Dịch bệnh Covid đã khiến cho chúng ta được nếm trải cuộc sống không còn tình thân, người với người không thể gần nhau, thậm chí Cha Mẹ chết thì con cái cũng không thể đến viếng. Thời gian sống hòa thuận quá ít, thời gian bất hòa quá nhiều.

Hòa Thượng nói: **“Gia hòa vạn sự hưng. Bạn muốn biết một gia đình có hưng vượng hay không thì xem gia đình có hòa thuận hay không. Nhân vật then chốt trong gia đình là vợ chồng. Nếu vợ chồng hòa thuận vui vẻ thì con cái vui vẻ. Vợ chồng không hòa thì con cái không vui, vợ chồng hòa thuận vui vẻ thì con cái có thể tu dưỡng phẩm đức. Từ đó con cái không làm những việc phạm pháp luật, không làm những việc trái chuẩn mực, phép tắc, quy phạm, không làm những việc trái quy củ. Người trong nhà của bạn cùng hòa thuận, vui vầy, hợp tác, kính yêu lẫn nhau thì gia đình bạn nhất định sẽ hưng vượng”**.

Tôi nhiều năm bôn ba, mỗi lần có dịp về quê, tôi đều ghé thăm và tặng quà tất cả mọi người. Có lần tôi ghé thăm nhà chú em, biết cháu vừa cưới chồng, trong túi tôi lúc đó còn 100 đô để đi đường, tôi lấy ra tặng cho cháu. Tôi luôn chia sẻ mọi niềm vui, nỗi buồn với mọi người nên tôi tạo được ấn tượng tốt đẹp với người thân. Có những ông anh họ khi say xin thường gọi điện cho tôi. Tôi khuyên họ việc đầu tiên là bỏ rượu. Thật ra họ rượu là bắt đắc dĩ, nhưng họ vốn thiện lương. Bình thường họ không dám gọi điện cho tôi, lúc say xin mới gọi cho tôi. Họ biết rượu là khổ nhưng không bỏ được tập khí.

Người xưa nói: **“Gia hòa vạn sự hưng”**. Câu nói này một chút cũng không sai. Gia đình hòa thuận thì gia đình sẽ hưng vượng. Đạo tràng hòa thuận thì Chánh Pháp nhất định trường tồn. Quốc gia hòa thuận thì quốc gia sẽ hùng mạnh, phú cường, là quốc gia chuẩn mực. Nếu tất cả mọi người trên thế giới đều hòa thuận với

nhau thì thiên hạ thái bình. Đó là thế giới Cực Lạc. Nếu trong cuộc sống hiện tại, chúng ta sống bất tuân, bất hòa, phản nghịch thì không thể có thế giới Cực Lạc. Chúng ta phải kiến tạo một cuộc sống tốt đẹp ở ngay thế giới này. Đối với tất cả mọi người, đối với thiên nhiên, hoàn cảnh sống, chúng ta đều phải có sự hòa thuận.

\*\*\*\*\*

### **Nam Mô A Di Đà Phật**

***Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!***

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!*